

PERGALĖ

SIANDIEN SKAITYKITE:

1. V. BALASOVAS. Partinis vadovavimas kolūkių technikai — 2 psl.
2. A. BEINORAS. Kaip mes vykdome prisiimtus įsipareigojimus — 2 psl.
3. Mums rašo — 3 psl.
4. Mokslas ir technika — 4 psl.

Nr. 63 (1793).

Zarasai, ketvirtadienis, 1959 m. gegužės mėn. 28 d.

kaina 15 kap.

MELŽĖJOS! Jūsų garbės reikalas

Didysis septynmetis jau įsibėgėjime. Kaip visos šalies, respublikos, taip ir mūsų rajono žemės ūkio darbuotojai, pritardami partijos ir vyriausybės nubrėžtai komunistinio statybos programai, vysto socialistinį lenktyniavimą už pirmalaikį septynmečio užduočių įvykdymą, už žemės ūkio kultūros kėlimą, darbo našumo didinimą, darbo organizacijos tobulinimą.

Kolūkių socialistinių įsipareigojimų vykdymo rodikliai byloja apie rimtą rajono dirbančiųjų siekimą ne tik įvykdyti bet ir viršyti septynmečio planą.

Septynmetis atskleidžia naujus puikius mūsų tarybinių žmonių bruožus, iškelia šaunumo, pasiaukojančio darbo pavyzdžius. Vis didėja armija žmonių, kurie kūrybiškai sprendžia savo įsipareigojimų vykdymo klausimą, kurie ieško būdų kaip įnešti savo asmeninį indėlį. Apie tokius žmones sakoma, kad jie dirba komunistiškai.

Neseniai gražią patriotinę iniciatyvą parodė mūsų rajono P. Cvirkos vardo kolūkio karvių melžėja Janina Ramanauskaitė. Savo įsipareigojimą — šiemet primelžti iš kiekvienos savo prižiūrimų karvių po 2300 litrų pieno — ji pasiviršyti dviem šimtais litrų. Ši eilinė kolūkio mel-

žėja apskaičiavo, jog toks, palyginti, nedidelis pieno kiekis gali atnešti kolūkiui, o tuo pačiu ir valstybei didelę naudą, jei kiekviena melžėja maždaug tiek pat viršys savo įsipareigojimus.

Ramanauskaitės iniciatyva jau susilaukė gerų atgarsių. Siandien mūsų laikraštyje spausdiname Ždanovo vardo kolūkio melžėjos M. Michailovos pasakymą, kur ji paremia cvirkietės melžėjos pasiūlymą. Ji taip pat nutarė kovoti už savo įsipareigojimų viršijimą.

Rajono kolūkiuose bei tarybiniuose ūkiuose dirba virš 200 melžėjų. Jeigu šis būrys žmonių galvos ir dirbs taip, kaip Ramanauskaitė bei Michailova ir savo įsipareigojimus viršys bent po šimtą litrų, tai valstybė iš rajone esančių karvių galėtų gauti papildomai apie 300 tonų pieno. Tai įgalintų rajone kiekvienam 100 ha žemės ūkio naudmenų papildomai primelžti po 6,7 cent pieno.

Kolūkių ir tarybinių ūkių melžėjos, jūs galite ir turite būti labai rimtais pagalbinkais gimtojo rajono kovoje už septynmetį per 5 metus. Dar kartą apgalvokite savo galimybes ir rezervus. Kovokite dėl įsipareigojimų viršijimo. Tai jūsų garbės reikalas!

TSKP CENTRO KOMITETE IR TSRS MINISTRŲ TARYBOJE

Dėl priemonių mokykloms-internatams vystyti 1959—1965 m. m.

TSKP CK ir TSRS Ministrų Taryba priėmė nutarimą „Dėl priemonių mokykloms-internatams vystyti 1959—1965 metais“.

Kad būtų galima toliau vystyti mokyklas-internatus, kaip naujo tipo mokymo - auklėjimo įstaigas, sakoma nutarime, nutarta padidinti moksleivių skaičių juose 1965 metais iki 2,5 milijono žmonių. Iš viso šalyje 1965 metais mokyklų-internatų moksleivių skaičius padidės 14 kartų palyginti su dabartiniu moksleivių skaičiumi mokyklose-internatuose. Mokyklų-internatų skaičius toliau vis labiau didės, kad ateityje visi norintys galėtų auklėti savo vaikus šiose mokyklose.

Nutarime siūloma sąjunginių respublikų kompartijų Centro Komitetams, partijos sričių ir kraštų komitetams, sąjunginių ir autonominių respublikų Ministrų Taryboms, sričių ir kraštų vykdomiesiems komitetams paruošti ir patvirtinti mokyklų-internatų vystymo 1959—1965 metais priemones.

(TASS-ELTA).

Šiaulių miesto Felikso Zemaičio vardo vidurinės mokyklos gamybinė klasė jau antaras mėnuo sėkmingai atlieka gamybinę praktiką „Elnio“ odos - avalynės kombinate.

Moksleivės Elena Pivorūnaitė, Silva Bičkauskaitė, Vida Daugmaudytė, Stasė Pranauskaitė jau išmoko dirbti sava-

rankiškai, įsivaino po kelias gamybos operacijas.

Neseniai 12 jaunųjų gamybininkų dviem grupėmis pradėjo kovoti dėl komunistinio darbo brigados vardo. Jie pasiryžo praktikos metu įsivainoti po 3—4 operacijas. Visi brigados nariai įstojo į kultūros universitetą.

Nuotraukoje: kovojančios dėl komunistinio darbo brigados vardo moksleivės S. Bičkauskaitė, D. Balsytė, R. Jonaitytė, V. Daugmaudytė, B. Kergytė, S. Pranauskaitė pietų pertraukos metu.
V. BRAZO (ELTOS).
nuotr.

Kilnojamoji liaudies meno paroda

Šių metų gegužės mėnesio 27—28 d. d. Zarasų kultūros namuose atidaryta Daugų rajono audimo ir Vilniaus miesto siuvinėjimo ratelių dalyvių kūrybos kilnojamoji paroda. Parodos vadovas drg. O. Cesnulevičiūtė papasakojo:

— Mūsų kilnojamoji audinių ir siuvinėjimo paroda į Zarasus atvyko iš Dūksto. Mes turime daugiau kaip 100 įvairių eksponatų: lovatiesių, staltiesių, rankšluosčių, juostų ir įvairių rankdarbių, kuriuos pagaminavo Daugų rajono ir Vilniaus miesto moterys. Tikimės, kad į šią parodą gausiai atsilankys zarasiečiai. Be to, parodos metu Respublikinių liaudies kūrybos namų dailės skyriaus metodistė drg. Valeškevičiūtė teiks konsultacijas ir praves parodos aptarimą.

Iš Zarasų miesto kilnojamoji liaudies meno paroda išvyks į V. Kudirkos vardo kolūkį, kur ji bus iki gegužės mėn. 31 d.

P. Vaitkūnas

Trečiasis TSRS Rašytojų suvažiavimas

Gegužės 23 d. Maskvoje biniai klausimai, kaip atbaigė savo darbą trečiasis TSRS Rašytojų suvažiavimas. Iš jo tribūnos kalbėjo 87 oratoriai, atstovaujantys visų mūsų šalies sąjunginių ir autonominių respublikų, kraštų ir sričių rašytojų organizacijas, o taip pat daugelio Vakarų ir Rytų užsienio šalių rašytojai.

Su dideliu politiniu ir kūrybiniu pakilimu suvažiavimo delegatai — daugianacionalinės tarybinės literatūros atstovai — apsvarstė žodžio meistrų uždavinius išplėstinės komunistinio statybos laikotarpiu.

Gegužės 22 d. suvažiavimo posėdyje dalyvavo audringais plojimais sutikti Komunistų partijos ir Tarybų Sąjungos vyriausybės vadovai.

Rašytojas N. Tichonovas paskelbė Tarybų Sąjungos Komunistų partijos Centro Komiteto sveikinimą trečiajam TSRS Rašytojų suvažiavimui. Karštais, ilgai trunkančiais plojimais sutiko suvažiavimo dalyviai TSKP CK sveikinimą, kuriame partija ragina rašytojus gyventi ir dirbti liaudžiai, jos gerovei ir reiškią tvirtą įsitikinimą naujais dideliais kūrybiniais tarybinių rašytojų laimėjimais. Po to žodis buvo suteiktas TSKP CK Pirmajam sekretoriui TSRS Ministrų Tarybos pirmininkui draugui N. Chruščiovui, sutiktam karštomis ovacijomis. Suvažiavimo dalyvius labai sužadino jo kalba — nuoširdus pasikalbėjimas su rašytojais. Kalboje buvo paliesti pagrindiniai kūry-

Baigiamąjį žodį tarė rašytojas N. Tichonovas.

Trečiasis TSRS Rašytojų suvažiavimas pademonstravo idėjinę daugianacionalinės TSRS tautų literatūros rašytojų vienybę; jų nepalaužiamą valią siekti naujų laimėjimų ryškiai atspindint grožinėje literatūroje didžius komunistų statančios tarybinės liaudies žygdarbius.

(TASS-ELTA).

MŪSŲ RAJONE

Sąskaitoje— 130

Bekonai — valstybei

Mūsų kolūkio nariai nutarė pagaminti šiais metais ne mažiau kaip po 32 cent kiaulienos šimtui hektarų. Jau nupenėta ir pristatyta valstybei 130 bekonų.

E. Krasauskaitė „Tarybinio artojo“ kolūkio sąskaitininkė

Siomis dienomis Ždanovo vardo žemės ūkio artelės nariai pristatė į paruoštą punktą eilinę 32 bekonų siuntą. Nuo metų pradžios gyvulių augintojai nupenėjo 188 bekonus, bendro 15870 kg svorio. Gyvulių augintojų socialistiniame lenktyniavime pirmąja ar-

telės kiaulinkė Adelė Norkūnaitė. Ji jau nupenėjo 56 bekonus. Genė Svarcaitė nupenėjo 46 bekonus. Artelės gyvulių augintojai spartina tempus vykdant įsipareigojimus.

L. Adamonytė Ždanovo vardo kolūkio zootechnikė

Pasėlių priežiūra

Pirmos laukininkystės brigados nariai augina šiemet 6 ha kukurūzų. Jie nutarė surinkti ne mažiau kaip 180 tonų žaliosios masės. Prieš savaitę kukurūzų plotas buvo nuakėtas. Siandien Lionginas Sažėnas baigė antrą kartą akėti visą plotą.

Z. Juškėnas Puškino vardo kolūkio sąskaitininkas

Šienapiūtė neužklups netikėtai

Kartu su kitais laukų darbais Juozo Cerniausko vadovaujamoje ketvirtoje laukininkystės brigadoje ruošiamasi ir šienavimo darbams. Kolūkiečiai nutarė iš anksto paruošti visą inventorių ir pakinktus, reikalingus šienapiūtei. Brigados nariai Kazys Zbarauskas, Norba Saltys ir

kiti jau paruošė 100 žaiginių dobilams bei vitaminiui šienai džiovinti.

Jono Dūdėno vadovaujama artelės statybinė brigada jau pastatė dvi naujas daržines, kuriose tilps javai ir šienas.

S. Savickaitė „Pažangos“ kolūkio sąskaitininkė

Partinis vadovavimas kolūkio technikai

„Tarybinio artojo“ žemės ūkio artelėje dirba nemažas mechanizatorių būrys, aptarnaujantis kelis traktorius, daugybę prikabinamojo inventoriaus. Technika, kaip žinome, vaidina svarbų vaidmenį kolūkio gamyboje ir nuo jos panaudojimo lygio daug kas priklauso.

Traktorinei brigadai vadovauja komunistas Ignatjevas. Jis yra prityręs ir įgudęs mechanizatorius. Kolūkyje jį pažino dar prieš perduodant techniką artelei. Atėjęs į kolūkį Ignatjevas sumaniai tvarkė reikalus. Tačiau štai sėjos dienomis partinė organizacija sužinojo, jog mechanizatorių vadovas susilpnino vadovavimą brigadai, praleidžia daug laiko važinėdamas, nors ne visada tas važinėjimas yra būtinas, gi praktinės pagalbos, kurios traktorininkai nuolat reikalingi, jis mažai teikia. Taip pat paaiškėjo, kad nesudaryta metinė darbų užduotis mechanizatoriams.

Tai sukėlė nerimą partinei organizacijai. Iškilę mintis surengti atvirą partinį susirinkimą. Jam buvo atidžiai ruošiasi. Pasiruošime dalyvavo ne tik komunistai, bet ir partinės organizacijos pritraukti aktyvistai.

Į partinį susirinkimą atvyko visas mechanizatorių

kolektyvas. Ignatjevui teko atsiskaityti už savo darbą. Kalbėjusieji aštriai, bet teisingai pasmerkė brigadininko klaidas. Buvo taip pat kalbama ir apie kitų komunistų klaidas. TSKP nariui drg. Vozgelevičiui buvo pastebėta, jog duoti traktorininkams nurodymus, aplenkiant brigadininką, yra neteisinga.

Susirinkimas nutarė pavestį Ignatjevui paruošti ir pranešti kiekvienam mechanizatoriui mašinų ir inventoriaus techninės priežiūros grafiką. Numatoma kiekvieną dešimtadienį suvesti brigados darbų rezultatus.

Nuo susirinkimo dienos praėjo nedaug laiko, o jau pasiekti kai kurie laimėjimai. Dabar kiekvienas mechanizatorius žino, kokią užduotį jis turi atlikti per metus. Brigadoje kovojama už degalų ekonomiją. Šiuo atžvilgiu pasižymėjo traktorininkai Spakauskas ir Kemeklis. Komunistai rengiamuose pasikalbėjimuose šiuos mechanizatorius nurodo kaip pavyzdį.

Komunistai vadovauja įdiegiant principalią pažinimą į darbo kokybę. Antai, pirmoje brigadoje mechanizatoriai sėjos metu naudojo netvarkingą sėjamąją mašiną. Komunistas Dubnikovas tai sužinojęs

uždraudė sėti, kol pataisys mašiną.

Partinės organizacijos įtaka paveikia ir autotransporto darbuotojus. Šoferių tarpe dirba komunistas Juškėnas. Jis rodo draugams rūpestingos mašinos priežiūros, tinkamo šoferių elgesio kelyje pavyzdį.

Buvo toks atsitikimas. Kolūkio valdyba priėmė dirbti šoferiu komjaunuolį Vaikutį. Tačiau netrukus pasirodė, kad jis rimtai nusižengė komjaunuolio pareigai. Komjaunimo organizacija kreipėsi į partinę organizaciją, prašydama paremti komjaunuolių nutarimą atleisti Vaikutį iš darbo. Pasitarę, komunistai priėjo išvados, kad komjaunuoliai yra teisūs: argi galima patikėti atsakingą postą žmogui, kurio sąžinė nešvari? Ir nors kolūkiui reikalingi šoferiai, vis dėlto, partinei organizacijai pasiūlius, kolūkio valdyba atsiveikino su Vaikučiu.

Mechanizatoriai ir dabar lygiateisiai kolūkinės šeimos nariai. Jiems patikėtas kolūkio likimas. Todėl mechanizatorių, šoferių gyvenimas, darbai visada turi būti komunistų akiratyje. Šiuo atžvilgiu „Tarybinio artojo“ žemės ūkio artelės partinė organizacija padarė pirmus naudingus žingsnius.

V. Balašovas

Propaguojami TSKP XXI suvažiavimo nutarimai

MORDOVIJOS ATSR. TSKP XXI suvažiavimo nutarimų propaganda yra Saransko elektros lempučių gamyklos partinės organizacijos dėmesio centre.

Suvažiavimo medžiaga buvo svarstoma atdarytame partiniame susirinkime. Dešimtys agitatorių ir propagandistų aiškina istorinius suvažiavimo nutarimus, mobilizuoja kolektyvą sėkmingam septynmečio plano įvykdymui.

Svarbią vietą propaguojant TSKP XXI suvažiavimo nutari-

mus užima vaizdinė agitacija. Daug slendų, plakatų, fotovitrinų, išstatylių raudonuose kampeliuose, cechuose bei gamyklos teritorijoje aiškiai ir suprantamai rodo ūkinės, kultūrinės sta-

tybos šalyje užmojų. Nuotraukoje: vitrinų apipavidalinimas. Iš kairės į dešinę — frezuotojas A. Iljinas, dailininkas N. Račkovas, rūšiavimo skyriaus brigadininkė V. Bragina.

PRITARIU melžėjai Ramanauškaitei

Melžėja aš dirbu apie 10 metų. Per tą laikotarpį gyvulininkystė iš atsiliekančios ūkio šakos tapo mūsų kolūkyje viena iš priešakinių ir pajamingiausių ūkio šakų. Tai neįvyko iš karto. Buvo daug nesėkmių ir pergalių. Laimėjimus pasiekti nebūdavo taip lengva. Kelias į juos ėjo per atkaklų, kruopštų

gyvulių augintojų, visų kolūkiečių darbą.

Praėjusiais metais pieno primelžimą iš vienos karvės padidinome iki 1923 litrų. Aš primelžiau iš man priskirtų karvių po 1977 litrus. Per praeitą laikotarpį žymiai pagerėjo aprūpinimas pašarais, kitaip pradėta prižiūrėti gyvulius, buvo griežtai prisilaikoma darbų grafiko fermeje.

Gyvulių augintojų susirinkime, įvykusiame 1959 metų pradžioje, mes įsipareigojome kovoti už tai, kad primelžtume šiais metais iš kiekvienos karvės vidutiniškai po 2200 litrų pieno. Iš savo grupės karvių nutariau primelžti per metus ne mažiau kaip po 2300 litrų. Nuo metų pradžios iki šiol pasiekti neblogi rezultatai. Jau dabar iš kiekvienos priskirtų man 16 karvių primelžiau apie 900 litrų.

Aš visiškai pritariu P. Cvirkos vardo kolūkio melžėjai Janinai Ramanauškaitei, nutarusiai padidinti įsipareigojimus pieno primelžime. Juk kiekvienas iš mūsų nori, kad jo gimtasis kolūkis sustiprėtų, praturtėtų, o kartu su tuo pagerėtų ir jo asmeninis gyvenimas.

Todėl aš peržiūrėjau savo įsipareigojimus ir nutariau kovoti ne už 2300 litrų iš kiekvienos karvės, o už 2400 litrų. Tai yra papildomai dar 1600 litrų prie anksčiau numatyto pieno kiekio. Žinoma, teks dar labiau pasitempti, pagerinti gyvulių priežiūrą, siekiant ištesėti savo žodį, tačiau ištesėjus jį, aš įnešiu kuklų indėlį į sėkmingą kolūkio pirmųjų septynmečio metų plano įvykdymą.

M. MICHAILOVA
Zdanovo vardo kolūkio melžėja

Ruošiamės šienapiūtei

Dabar, kai jau pasėta grūdinės kultūros, kukurūzai, 18 ha plote baigiama sodinti bulves, brigada ruošiasi šienapiūtei. Mūsų brigados nariams teks nušienauti 25 ha dobių ir 48 ha pievų. Numatome visus šienavimo darbus užbaigti per 14 dienų. Kadangi žymi dalis šienaujamy plotų susideda iš nedidelių, net mažiau kaip pusė hektaro dydžio sklypelių, tai visus 15 pievėjų paskirstėme į 3 grupes. Kiekvienai jų vadovaus prityręs šienpiovys — brigados tarybos narys. Pirmą grupei vadovaus Jonas Survila, antrai — Petras Juškėnas, trečiai — Jonas Vaitkevičius.

Be šienpiovių su dalgiais, pievose taip pat dirbs ir arklinės šienpiovės. Jų turime brigadoje dvi. Vieną iš jų jau pilnai paruošta darbui. Ja dirbs Antanas Survila. Brigados narys Bronius Rožanskas atremontuos antrą šienpiovę. Jis ir dirbs ja. Jonui Jasinskui pavesta dirbti arklinėmis grėbliais. Arklinėmis šienpiovėmis nupiaus visus dobius ir 15 ha natūralių pievų.

Tačiau svarbu ne tik švariai ir nustatytu laiku nupiauti visas žoles. Pilnai išsaugoti šieną ir patalpinti jį saugioje vietoje — ne mažiau atsakingas brigadų narių uždavinys. Reikia pasakyti, kad šiais metais brigada pilnai aprūpinta patalpomis derliui sukrauti. Brigadoje yra 5 paruoštos daržinės, kuriose tilps visi javai ir šienas.

A. Dubnikovas
„Tarybinio artojo“ kolūkio I laukininkystės brigadininkas

Kaip mes vykdome prisiimtus įsipareigojimus

Pirmomis šios savaitės dienomis pasiuntėme į gyvulių paruošų punktą eilinę 30 kiaulių partiją. Viso šį mėnesį artelė pristatė valstybei 65 bekonus. Mūsų gyvulių augintojai tuo būdu aktyviai vykdo duotąjį žodį — pagaminti šiemet po 60 cnt kiaulienos 100 hektarų ariamos žemės.

Siekiant sėkmingai įvykdyti įsipareigojimus, reikalinga mums atpenėti 1000 kiaulių bekonui. Iki šiol atidavėme valstybei 275 kiaules. Tuo būdu metinis įsipareigojimas įvykdytas apie 30 procentų.

Šiuo metu didžiąją kiaulių dalį sudaro pavasarinis prieauglis, kurio turime apie 300. Dalis motininių kiaulių neužilgo dar apsiparšuos, keliadesimt paršelių šiomis dienomis

pirksime. Iki metų pabaigos liko dar 7 mėnesiai. Dirbame su apskaičiavimu, kad visus turimus paršelius iki gruodžio mėnesio pabaigos išaugintume iki bekoninės kondicijos.

Mūsų pašarų ištekliai išauginti minėtam kiaulių skaičiui tokie. Birželio ir liepos mėnesiams dar užteks praėjusių metų derliaus bulvių. Kasdien kiaulėms išskiriame vidutiniškai po 1,5 kilogramo savos gamybos bei pirktų koncentratų, kurių viso dar turime 15 tonų.

Nuo ateinančios savaitės pradžios, be to, pradėsime šerti kiaules žaliaisiais pašarais. Pirmoje eilėje šienausime tam reikalui skirtus 4 hektarus liucernos, vėliau — jaunus dobius. Žaliajam konvejeriui pasėti

mišiniai įvairiais terminais. Juos dar sėsimė ir birželio mėnesio pirmoje pusėje, kad žaliuo pašaro kiaulėms užtektų iki žiemos.

Tariausi su kolūkio pirmininku bei agronomu vitamininio šieno paruošimo kiaulėms reikalu. Tik iki šiol nieko konkretaus jie neatsakė.

Tiek motinines kiaules, tiek ir prieauglį išleidžiame dažnai pasivaikščioti į šalia kiaulidės esančius aptvarus. Visų iš karto išleisti neturime galimybių, o praktikuojame jų pasivaikščiojimą grupėmis.

Kiaulidėje dirba 4 kiaulininkės, kurios prižiūri apytikriai po vienodą motininių kiaulių skaičių ir augina iš jų gautą prieauglį. Geriausių rezultatų pasiekė kiaulininkės Cypliakova ir

Skrinskaitė. Daug stengiasi jaunos kiaulininkės Saltytė ir Sumanaitė.

Kiaulienos gamyba mes, kiaulių fermos darbuotojai, rūpinamės ne vieni. Artelės prisiimtiems įsipareigojimams įvykdyti daug padeda ir kolūkiečiai. Valdyba sudarė su kolūkiečiais 200 sutarčių bekonams auginti. Apie 50 kolūkiečių jau atpenėjo ir atidavė artelei bekonus.

Mūsų gyvulių augintojai, tarpiai bendradarbiaudami su laukininkais, yra pasiryžę pirmisiais septynmečio metais kiaulienos gamybą padidinti du su viršum karto, palyginti su 1958 metais, ir mes tai padarysime.

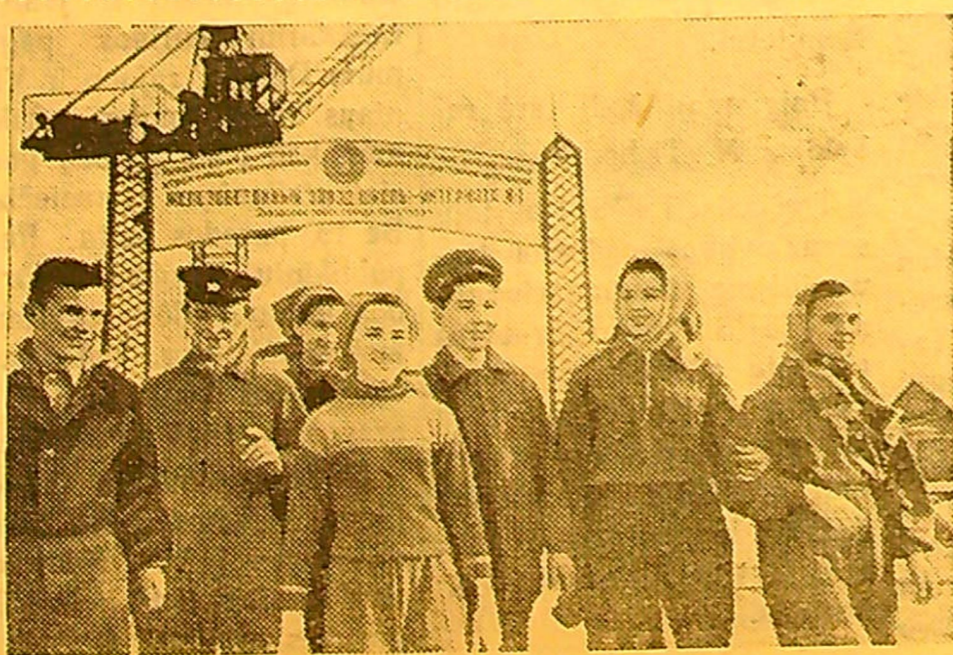
A. Beinoras

Čapajevos vardo kolūkio kiaulių fermos vedėjas

NIKOLAJEVAS. Mokyklos-internato Nr. 1 teritorijoje pradėjo veikti mokomoji gelžbetoninių gaminių gamykla. Joje dirba moksleiviai. Mokyklą šefuoja Nikolajevos gelžbetoninių gaminių ir statybinių medžiagų gamykla, statybos valdyba Nr. 12, miesto elektros tinklas ir trestas „Nikolajevstroj“.

Kiekviena iš 12 moksleivių brigadų dirba čia kiekvieną dieną po tris valandas. Šefams vadovaujant, moksleiviai įgijo krano mašinisto, motoristo, betonuotojo ir pastolininko specialybes.

Nuotraukoje: priešakinė brigada Nr. 2 iš aštuntos klasės. Iš kairės į dešinę — pionieriai Kolia Panšinas, Griša Bondarenko, Nataša Dmitrijeva, Zenia Budiuk, Boria Koreckij, Valia Rymbalovič ir Valia Stojeva. (TASS).

MUMS RAŠO

Nežengia koja kojon

Daug jaunuolių ir merginų kolūkyje „Už taiką“. Ne vienu, ne dviem ir ne trimis jų, kaip sąžiningais ir darbščiais žmonėmis, didžiuojasi net ir pagyvenę kolūkiečiai, geru draugų pavyzdžiu seka vienmečiai. Tačiau ir pačiame darniausiame kolektyve atsiranda žmonės, kurie nemėgsta žengti į taktą su visais. Taip yra ir su kolūkio antros laukininkystės brigados kolūkiečiais seserimis Marija ir Jefrosinija Podpešnikovomis.

Dažnai, labai dažnai Marijos neranda darbe brigadininkas, jos elgesiu piktinasi kolūkiečiai. Sveika, skaisli, kaip aguona, mergina, kuriai tik dvidešimt metų, šiemet teturi išdirbusi vos dvidešimt septynis darbdienius.

Marijai nieko nereikia net iškolti brigadininką už tai, kad jis duoda teisingą pastabą, pabara už linginiavimą. Marija, tartum pamiršo, kad ji išaugo tarybinėje santvarkoje, mokėsi tarybinėje mokykloje,

kad vaikystėje neteko būti gioti paskui buožės bandą. Marijos sesuo Jefrosinija žiemos metu dirbo veršelių fermoje. Tačiau tas darbas nepatiko, ir ji ėmė ieškoti būdų atsikratyti juo. Kelis kartus Jefrosinija buvo rimtai perspėta dėl blogo darbo, bet nesitaisė. O per religines šventes — velykas ji visiškai neišėjo į fermą. Kada kolūkio pirminkas, radęs nei šertus, nei girdytus veršelius, nuėjo pas Podpešnikovą, ji pakėlė triukšmą, girdi, šiandien šventė ir jai reikia pailsėti.

Veršelių augintoja iš Jefrosinijos neišėjo. Gal būt, tikrai jai šis darbas buvo ne prie širdies? Tačiau ir laukininkystėje brigadininkas nuolatos skundžiasi jos blogu darbu. Ateina šeštadienis — nėra Frosios, šokiams ruošiasi, ateina pirmadienis — ilsisi po jų. Žinoma, jaunas žmogus nenusėdės vietoje, kada kultūros namuose groja akordeonas ar bajanas, norisi pašokti, padainuoti.

Bet pasakykite, seserys Podpešnikovos, ar jūsų jaunatviškos energijos, veržlumo ir vikrumo užtenka tik pasilinksminimams? Pasilinksinti juk susirenka daug jaunimo, tačiau rytojaus dieną jie ir vėl stovi savo darbo postuose. O jūs?

Gerokai kalti dėl Marijos ir Jefrosinijos Podpešnikovų ir jos darbo draugai ir draugės. Priprato jie, jog jiedvi tokios, ir dabar tiksliai ronom skėsčioja: ką, girdi, padarysi, nepataisomi žmonės. Kiti laikosi nuomonės, jog neverta kištis į svetimus reikalus. Tai labai neteisinga mintis. Jei-gu Marijai ir Jefrosinijai jie būtų buvę reiklūs, tai jos, be abejo, dabar būtų geromis kolūkiečiomis.

R. Valaitis

Ačiū mokytojams

Baigiasi mokslo metai. Mokyklose rengiamasi egzaminams. Greit ir M. Melnikaitės vardo vidurinės mokyklos abiturientai žengs pirmuosius savarankiško gyvenimo žingsnius. Abiturientų tarpe — mano jaunesnioji duktė Dalia. Ji niekad nepamirš mokykloje praleistų dienų, savo mokytojų.

Ši mokykla ir man buvo visuomet miela. Juk ji išleidžia į gyvenimą ne tik Dalią. Antrai namais mokykla buvo dar trims mano dukroms, kurios prieš kelis metus įgijo brandos atestatų ir sėkmingai pradėjo gyventi savarankiškai.

Todėl šiandien man, kaip motinai, norisi nuoširdžiai padėkoti mokytojams drg. drg. Andriūnui, Andriūnėnei, Nevroniėnei, Kaireivičiūtei ir visam mokyklos kolektyvui už rūpestingą mano vaikų mokymą ir auklėjimą.

N. ZAGORSKIENĖ
Zarasų miesto gyventoja

Laikraščius atneša kaimynai

„Tarybinio artojo“ kolūkio antroje laukininkystės brigadoje laiškininku dirba Pupeikis. Paskutiniu metu Pupeikio darbu pradėjo labai nusiskusti kolūkiečiai. Tolimesnieji adresatai dabar dažnai negauna jiems skirtos korespondencijos arba gauna pavėluotai. Paima A. Pupeikis laikraščius ir laiškus iš ryšių skyriaus, pasisuka brigados centre ir skaito darbą baigtu: kaimynas kaimynui, esą, gali pasitarnauti. Taip laikraščiai ir keliauja per kaimynus. Antros laukininkystės brigados kolūkiečiai nepatenkinti ir reikalauja iš laiškininko A. Pupeikio reikiamai atlikti savo pareigas.

V. Klevinskas

Abiturientų šventė

M. Melnikaitės vardo vidurinėje mokykloje įvyko tradicinė abiturientų šventė. Jos metu dešimtokai ir abiturientai pasidalino savo mintimis apie ateitį. Vienuoliktokė Jantina Šakalytė abiturientų vakare padėjo mokyklos mokytojams už jų atsidavusį darbą įdiegiant moksleiviams pirmąsias mokslo žinias, auklėjant juos komunizmo dvasia.

— Kur bebūtume, mes niekad nepamiršime savo mokytojų — tų, kurie padėjo mums tikamai pasirošti savarankiškam gyvenimui, — pasakė ji baigdamas.

Mokyklos direktorius drg. Raugas palinkėjo abiturientams sėkmingai išlaikyti egzaminus brandos atstatui.

V. BANYS

Iš pradedančiųjų kūrybos NIEKADA NESTINGA DAINŲ

Saulėi rytmečio džiaugsmą pabėrus,
Laukuose verda darbo diena.
Nuskardena žaliąja palanke
Nesibaigianti mano daina.

Apie mėlyną žiedą dainuoju,
Kada raunu lauke linelius,
Apie Baltijos vilnį putojančią
Ir gimtines pušynus žalius.

Apie šalį dainuoju laimingą,
Kurioje aš pati gyvenu,
Kurioje niekam laimės nestinga,
Ir nestinga gražiausių dainų.

Klostant vakarui skraistėmis žemę,
Vyturėlių nutyla giesmė,
Dainomis tik neliauja skardenus
Mano džiaugsmo saulėta versmė.

D. JUSKĖNAITE

Zdanovo vardo kolūkis,
II laukininkystės brigada

MATAUŠIENĖ „NEPASIDUODA“

Trumpas apsakymas

Tą naktį senoji Mataušienė ne bluostu nesudėjo akių miegui.

Ir kaip gi užmigti, kaip nepykti? Juk pati ji savo akim matė, kaip vakar kolūkio eigulys, atėjęs į jos kažkada buvusį miškelį, nurodė statybininkui Juršai reikiamą medžiagą kolūkio inventoriaus remontui. Pyktis ima, kad Juršą į miškelį atvedė eigulys Manišis, tas pats, kuris sukasi apie jos jaunėlę dukterį Teklę. Dar pikčiau, kad jos mišką

kirs kaimynas Jurša, tas bucbilio kotas, kaip Mataušienė jį vadina. Tas jau žinok, nepagailės, išguldys pačius stambiausius medžius. Abu su boba jie tokie. Žiūrėk, ateina pavasaris, tai Juršienė kur riš, kur neriš savo karvę, o jos buvusian laukan ir atveda. Tu nors plyšk berėkdama nuo kalno — ji nebijo ir tiek.

Nepaskelbtų laiškų pėdsakais

„Ir mes norime žiūrėti kino filmus“

Taip pavadino savo laišką redakcijai grupė „Tarybų Lietuvos“ kolūkio I laukininkystės brigados kolūkiečių. Jie rašė, kad nuo balandžio 1 dienos į Grybiškių kaimą neatvyksta kilnojamosios kinas.

Redakcija šiuo klausimu kreipėsi į rajono kultūros skyrių. Jo vadovai pranešė, jog laiške iškelti faktai teisingi. Šiuo metu į kilnojamojo kino maršrutą įtrauktas gretimas Drobiškių kaimas ir kino filmai bus demonstruojami pagal grafiką.

Padėka

Neseniai, sunkios ligos pakirsta, aš patekau į ligoninę. Tam, kad greičiau pasveikčiau, mane būtina buvo operuoti. Sudėtingą operaciją sėkmingai atliko chirurgas drg. Telina. Dabar aš jaučiuosi gana gerai ir baigiu pasveikti. Šia proga aš per laikraštį nuoširdžiai dėkoju minėtam chirurgui, o taip pat gydytojai drg. Suminskajai ir medicinos seseriai drg. Nastajienei už jų pastangas mane gydant.

V. Garšanova
miesto gyventoja

Stogai dengti... dangumi

Capajevo vardo kolūkio V laukininkystės brigada šiemet sėkmingai užbaigė grūdinių, techninių bei pašarinių kultūrų sėją, baigia sodinti bulves. Tuo pačiu metu vyksta ir kai kurie pasirošimo šienapiūtei darbai: remontuojami žemės ūkio padargai.

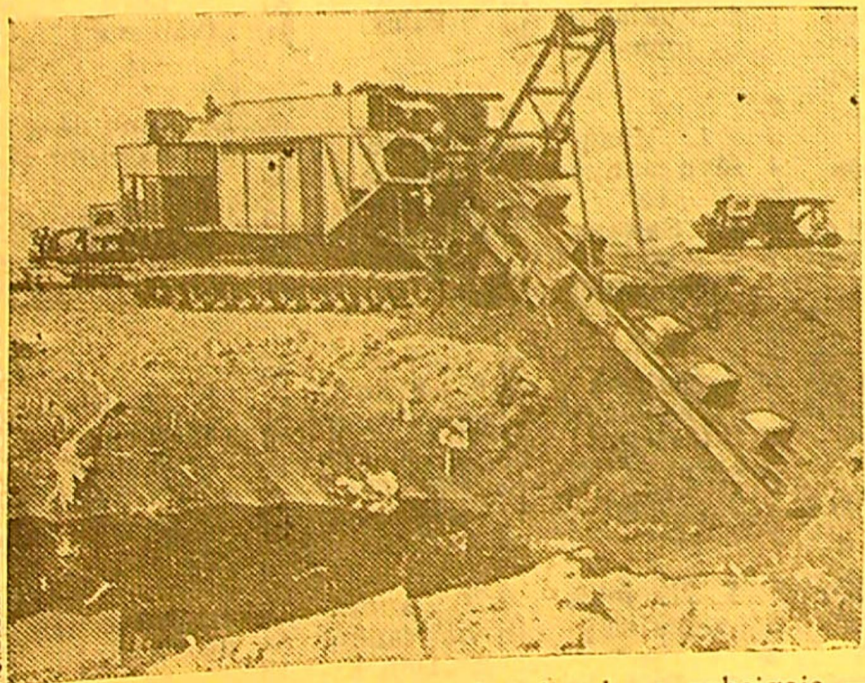
Tačiau pas mus blogoje būklėje daržinės. Brigadoje yra 11 daržinių, į kurias numatoma krauti šių metų derlių, pašarus. Ir visos šios daržinės reikalingos remonto, visų kiurių stogai.

Dar kovo mėnesį artelės valdyba savo posėdyje nusprendė sudaryti trijų žmonių brigadą, kuri užsiimtų vien daržinių remontu. Nutarimas buvo teisingas ir geras, bet iki šiol nevykdomas.

Galėtų ir brigadininkas drg. Rybakovas imtis iniciatyvos organizuoti daržinių remontą. Karščiausi sėjos darbai jau užbaigti ir pilnai galima parinkti keletą vyrų, sugebančių apdengti stogus. O tokių žmonių pas mus yra.

Tokia padėtis su daržinėmis ne tik mūsų brigadoje. Kiauri daržinių stogai ir kaimyninėje VI brigadoje. Mano nuomone, dabar, kol neprasisidėjo karštos darbymečio dienos, pats tinkamiausias metas organizuoti daržinių remontą.

I. Pilacas
V brigados kolūkietis

Tyrulių durpyne darbininkai jau kovo pabaigoje — mėnesiu anksčiau nustatyto laiko pradėjo kasti durpes. Įmonės kolektyvas įsipareigojo šių metų bendrosios produkcijos gamybos planą įvykdyti iki gruodžio 5 d., pagaminti viršum plano 11 tūkstančių tonų gabalinių ir trupinių durpių, sumažinti jų savikainą, pakelti darbo našumą palyginti su 1958 m. pusantro procento. Nuotraukoje: kasamos durpės Tyrulių durpyne. V. Bražo (ELTOS) nuotr.

mintyse besvarstydamas, kaip gi išgyvendint iš savo palaukės tą Juršą. Sita ji neišmanė, nors apie tai daug nemigo nakčių galvojo.

Slinko šiltos pavasario dienos. Statybininko Juršos kieme, eilėmis rikiavosi nauji ir suremontuoti raštai, koros ir kitas inventorius.

Mataušienė, kasdien matydama pro savo pirkios langą boluojančius ratus, negalėjo užmiršti skriaudų. „Dar ir duktė jam, nelabajam, užkliuvo. Zento šokinėjo apie savo inkilus. Kolūkio statybininkų brigados žmonės, neišni kirviais ir piūkiais, kaip žąsų virtinė, kopė aukštu šlaitu į Mataušienės miškelį. Netrukus virto storas baltaliemenis beržas. Antras, trečias...“

Tai pamatė pusryčiaudama Mataušienė. Sudrebėjo iš pykčio. Jos stambų, platų veidą užliejo raudonumo banga, kšnėsis sustojo gerkelėje ir, pusėj valgio metusi šaukštą ant stalo, ji užsi-metė kailinius ir bėgčiomis nukūrė į pašlaitę, kur dirbo vyrai.

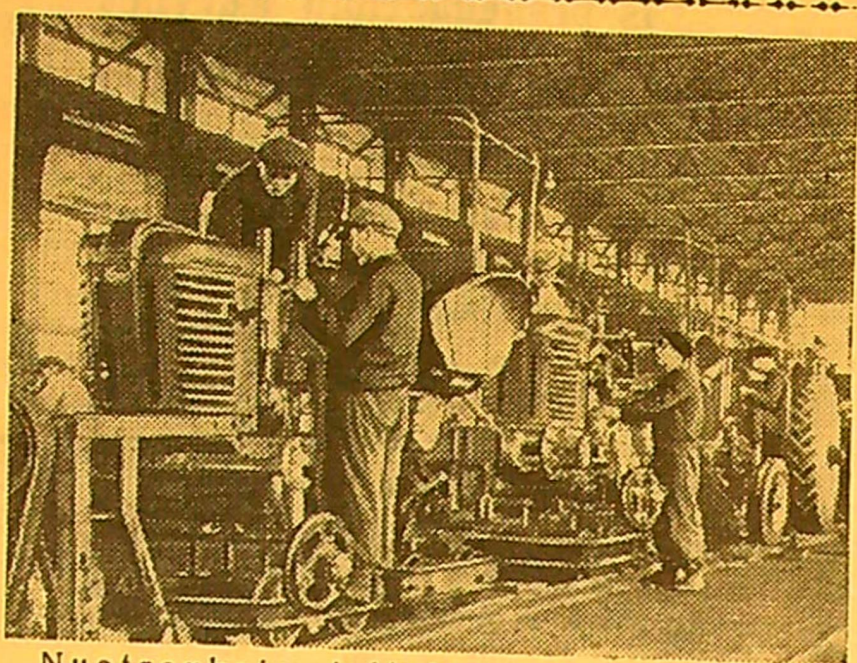
— Ar jūs auginot, kad kertat, neprieteliai! Kirskit savo, o-ne mano. Skriaudikai jūs! — net dusdama, dar iš tolo pradėjo šaukti Mataušienė.

— Ramiau, ramiau, motin, — šypsojosi Jurša, — žento negausi. Kas norės tokios uošvės? — Ir surimtėjęs tęsė: — O kertam čia ne jūs, ne savo, o mūsų visų ir bendram reikalui.

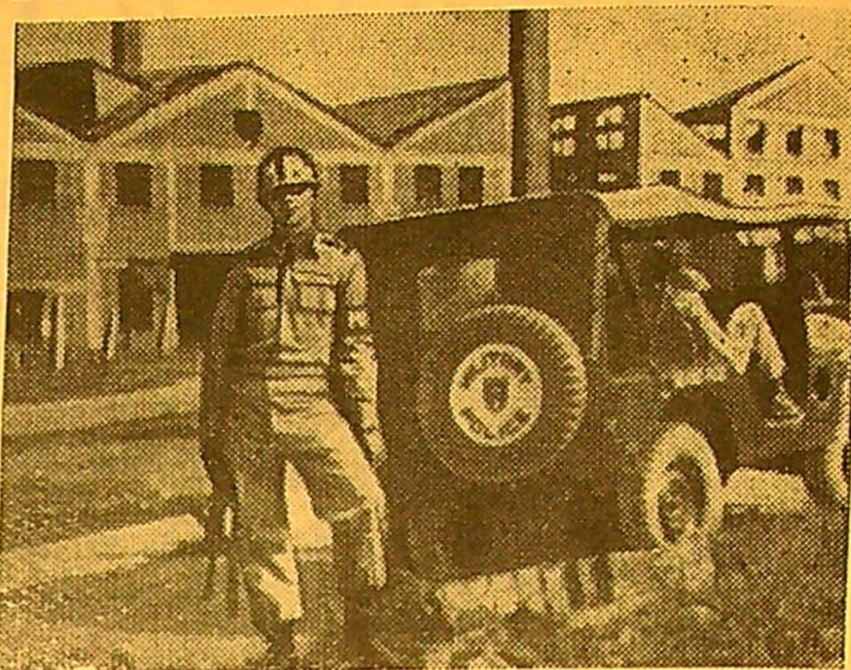
— Ir tu čia, buobili, kalbėsi! Palauk, tu mane dar paminėsi! Tu dar man rankas bučiuosi, niekadėjau! Jurša su vyrais tik nusi-kvatojo ir nieko daugiau nėbesakė.

O. Budzilienė
kolūkietė

Išliejusi pyktį, Mataušienė atgal vėl kopė į kalną, „Lenino keliu“ kolūkis.

Nuotraukoje: traktorių surinkimas Kijano mašinių gamyklos ceche.
Chan Con Siko nuotr. KLDK Centrinės telegramų agentūros fotokronika

Nuotraukoje: amerikėnės karinės policijos patrulis prie fabriko pastato Pietų Korėjoje.
KLDK Centrinės telegramų agentūros fotokronika

Korėjos Liaudies Demokratinė Respublika.
Kijano mašinių gamykloje praėjusių metų pabaigoje buvo pagamintas pirmas traktorius. Gamyklos kolektyvas kovoja už tai, kad šiais metais būtų pagaminta 3500 traktorių.

★ ★ ★

Beveik visos Pietų Korėjos įmonės yra vidutinės ir smulkios gamyklos ir fabrikai, kurių kiekvienoje dirba ne daugiau kaip 50 darbininkų. Negalėdamos konkuruoti su amerikėnėmis firmomis, kurios užtvindė šalį savo prekėmis, dauguma įmonių užsidaro arba dirba nepilnu pajėgumu. Tuščius fabrikų pastatus amerikėčių kariuomenė panaudoja karinei technikai bei apsaugai laikyti.

Mokslas ir technika

Aparatas, atkurias garsų erdvę

Kažkur tolumoje pasigirdo skrendančio lėktuvo ūžesys. Įsiklausome, pagal garsą lengvai nustatome, kad lėktuvas kairėje nuo mūsų, ir be vargo surandame jį erdvėje. Mums tai pavyksta todėl, kad žmogaus ausys sugeba atskirti, iš kur atėjo garsas ir pagal tai susidaryti garso šaltinių išsidėstymo erdvėje vaizdą. O štai paklausykime simfoninio orkestro koncerto iš radijo imtuvo. Net pats dirigentas, klausydamas šio koncerto, vargu ar pajėgs pasakyti, kurioje pusėje randasi koks instrumentas. Juk čia garsas sklinda tik iš vienos pusės — iš garsiakalbio.

O kaip padaryti, kad klausydamasis magnetofono įrašo, girdėtum garsus taip, kaip juos girdi gamtoje arba sėdėdamas koncertų salėje — sklindančius iš visų pusių? Šis klausimas seniai domino radijo specialistus.

Ir štai neseniai Vilniaus elektrotechnikos gamykloje „Elfa“, bendradarbiaujant su Leningrado Popovo vardo radijo transliacijos ir akustikos institutu, sukurtas pirmasis mūsų šalyje plačiam vartojimui skirtas stereofoninis magnetofonas.

Kaip sako pats aparato pavadinimas, jisai iš specialios magnetofono juostelės gali atkurti garsų erdvę. Salėje įvairiose vietose iškabinti garsiakalbiai, kurie sujungti su magnetofonu. Klausai, sakysim, į magnetofono juostelę įrašyto skrendančio lėktuvo garsą ir girdi jį tyliai užiantį kažkur toli dešinėje, paskui artėjantį ir pagaliau nutylantį jau kairėje. Tas pat ir su orkestro įrašu. Iš kairėje pakabintų garsiakalbių ausis išskiria vienu instrumentų garsus, iš dešiniųjų — kitų.

Kaip gi tai pasiekama?

Paimkime pavyzdį su tuo pačiu lėktuvu. Tuo metu, kai praskrido lėktuvas, jo ūžesį pagavo ne vienas, bet keli įvairiose vietose pastatyti mikrofonai. Kai lėktuvas buvo dešinėje, pirmiausia jį „išgirdo“ dešinėje stovintis mikrofonas, jam praskrendant — vidurinis ir nutolstant — kairysis. Visų mikrofonų pagauti garsai buvo užrašyti į vieną magnetofono juostelę, tačiau į tris atskirus tos juostelės takus. Klausant šio magnetofono įrašo, sukantis juostelei, pirmiausia išgirstame lėktuvo ūžimą iš to takelio, ant kurio buvo užrašytas garsas lėktuvui artėjant, tai yra iš dešiniojo mikrofono. Klausytojas salėje aiškiai girdi: lėktuvas atskrenda iš dešinės. Paskui garsas dešinėje pradeda tilti, ir ūžesys pasigirsta iš viduriniojo garsiakalbio, kurį užrašė vidurinis mikrofonas ir t.t.

Naujai sukurtasis stereofoninis magnetofonas — kandidatas į šiais metais įvyksiančią tarybinę parodą Niujorke.

A. Merkys „ELTOS) koresp.

Nuotraukoje: inžinierius-konstruktorius D. Valentaitė ir inžinierius S. Ufimevas bando naująjį stereomagnetofoną.

L. Šalčio (ELTOS) nuotr.

MOKSLININKO-SODININKO ATMINIMUI ĮAMŽINTI

Prieš 69 metus DUKŠTO rajone, Staniškių vienkiamyje (vėliau pavadinta „Rojumi“) įsikūrė nedidelį medelyną ir kolekcinį sodą Peterburgo miškų instituto profesorius Adomas Grebnickis. Jau 1890 metais čia buvo surinkta 512 vertingų obelių veislių ir 256 veislės kriaušių.

Adomas Grebnickis gimė 1857 metų gruodžio 24 dieną Vitebsko gubernijoje. 1880 metais jis baigė Dvinsko (dabartinis Daugpilis) realinę mokyklą-gimnaziją, o 1884 metais — Peterburgo miškų institutą. Apie aštuonėtą metų Grebnickis dirbo tame pačiame institute asistentu pas žinomus rusų botanikus Borodiną ir Monteverdę. Vėliau jam buvo suteiktas sodininkystės ir daržininkystės profesorius vardas.

Visą savo laisvalaikį skirdamas mėgiamiausiajam darbui — sodininkystei, Adomas Grebnickis Staniškių vienkiamyje surinko didelę vaismedžių kolekciją, kurioje buvo nemažai medelių iš Rytų Sibiro, Kinijos ir Mandžūrijos.

Profesorius Grebnickis mirė 1941 metais, turėdamas 84 metus amžiaus. Jis paliko didelį mokslinį-literatūrinį palikimą: išvertė į rusų kalbą žinomą kapitalinį dviejų tomų N. Gošės veikalą „Vaisininkystės vadovas“, 1892 metais išleido knygą „Vaismedžių sodų priežiūra“.

Į Rusijos, o drauge ir Lietuvos sodininkystės istoriją jis įėjo su įžymiu keturių tomų veikalu „Vaisių atlasas“, kuris buvo išleistas 1903—1906 metais. Šiame veikale plačiai aprašyti ilgamečių stebėjimų duomenys apie Lietuvos teritorijos sodus, apie vaismedžių augimą, vaisių prinokimą, jų kokybę ir ūkinę vertę. Iš viso Adomas Grebnickis yra parašęs apie 100 įvairių veikalų bei straipsnių iš sodininkystės srities.

Mokslininko - sodininko medžių kolekcija išliko ir iki šiol.

Kad įamžintų įžymiojo mokslininko-sodininko atminimą, Lietuvos TSR Ministrų Taryba nutarė atidaryti Dukšto rajone esančią „Rojaus“ sodybą, kurioje gyvena ir dirbo Adomas Grebnickis, ekskursantų lankymui. Ministrų Taryba įpareigojo Žemės ūkio ministeriją šiais metais atidaryti buvusiam A. Grebnickio name, „Rojaus“ sodyboje memorialinį muziejų, sutvarkyti sodą ir pastatyti priešais muziejų A. Grebnickio biustą.

(ELTA).

Liaudies buities skyrius kraštotyros muziejuje

ROKIŠKIS. Daug lankytojų daiktai, žemės ūkio padarimai. Siam tikslui rajono vykdomasis komitetas priėmė sprendimą išskirti 2 hektarus žemės, o taip pat reikiamą kiekį lėšų sklypo sutvarkymo darbams atlikti. Respublikos Kultūros ministerija patvirtino mokslinę tarybą, kuri rūpinasi naujo skyriaus įrengimu. Į tarybą įeina prof. P. Galaunė, dailininkas P. Gudynas ir kiti.

Šiuo metu muziejaus darbuotojai atlieka žvalgomasias ekspedicijas, atrinkdami eksponatus naujam muziejaus skyriui.

Jau šiais metais į liaudies sodybą bus atkeltas pirmasis pastatas-svyrnas. Galutinį sodybos sutvarkymą numatyta užbaigti 1963 metais.

(ELTA).

Redaktorius H. JURSYS

KILNOJAMOJO KINO MARŠRUTAS 1959 metų birželio mėnesiui

Eil. Nr.	Kino seanso punkto pav.	Filmų pavadinimas	Data	Filmų pavadinimas	Data	Filmų pavadinimas	Data	Filmų pavadinimas	Data
Kilnojamas kinas Nr. 1									
1	Bachmatų kaimas	„Spalio dienomis“	2	1. „Mano dėdė Chasinto“	9	1. „Mūsų tėvų jaunystė“	16	„Baltijos šlovė“	23
2	Kapūstynės	„(suaugusiųems ir vaikams)“	3	2. „Sniego karalienė“	10	2. „Saltanatas“	17	(suaugusiųems ir vaikams)	24
3	Drobiškių	„(suaugusiųems ir vaikams)“	4		11		18		25
4	Polivarko	„(suaugusiųems ir vaikams)“	5		12		19		26
5	Vajesiškio	„(suaugusiųems ir vaikams)“	6		13		20		27
6	Bikėnų	„(suaugusiųems ir vaikams)“	7		14		21		28
Kilnojamas kinas Nr. 2									
1	Slabokės kaimas	1. „Spalio dienomis“	2	1. „Spalio dienomis“	9	1. „Mūsų tėvų jaunystė“	16	1. „Mūsų tėvų jaunystė“	23
2	Stelmužės	2. „Sniego karalienė“	3	2. „Suklastojimas“	10	2. „Saltanatas“	17	2. „Sniego karalienė“	24
3	Raudinės	„(suaugusiųems ir vaikams)“	4		11		18		25
4	Ažubalių	„(suaugusiųems ir vaikams)“	5		12		19		26
5	Imbrado	„(suaugusiųems ir vaikams)“	6		13		20		27
6	Mukulių	„(suaugusiųems ir vaikams)“	7		14		21		28
Kilnojamas kinas Nr. 3									
1	Smalvų kaimas	1. „Mūsų tėvų jaunystė“	2	1. „Mūsų tėvų jaunystė“	9	1. „Spalio dienomis“	16	1. „Mano dėdė Chasinto“	23
2	Višnevių	2. „Saltanatas“	3	2. „Suklastojimas“	10	2. „Saltanatas“	17	2. „Sniego karalienė“	24
3	Zavisiškių	„(suaugusiųems ir vaikams)“	4		11		18		25
4	Tilžės	„(suaugusiųems ir vaikams)“	5		12		19		26
5	Kimbartiškių	„(suaugusiųems ir vaikams)“	6		13		20		27
6	Zatokų	„(suaugusiųems ir vaikams)“	7		14		21		28
Kilnojamas kinas Nr. 4									
1	Šunelės kaimas	1. „Mūsų tėvų jaunystė“	2	1. „Mūsų tėvų jaunystė“	9	1. „Mano dėdė Chasinto“	16	1. „Spalio dienomis“	23
2	Belkaučiznos	2. „Saltanatas“	3	2. „Suklastojimas“	10	2. „Saltanatas“	17	2. „Suklastojimas“	24
3	Lupenkos	„(suaugusiųems ir vaikams)“	4		11		18		25
4	MMS	„(suaugusiųems ir vaikams)“	5		12		19		26
5	Tabaro	„(suaugusiųems ir vaikams)“	6		13		20		27
6	Riešutynės	„(suaugusiųems ir vaikams)“	7		14		21		28
Kilnojamas kinas Nr. 5									
1	Zirnajai	1. „Belskis į bet kurias dienas“	2	1. „Trejetas“	9	1. „Audra virš laukų“	16	1. „Mano dėdė Chasinto“	23
2	Kumpuoliai	2. „Žydrasis horizontas“	3	2. „Pėdsakai naktį“	10	2. „Don Kichotas“	17	2. „Nauris“	24
3	Samaniai	„(suaugusiųems ir vaikams)“	4		11		18		25
4	Yadminiai	„(suaugusiųems ir vaikams)“	5		12		19		26
5	Šniukštai	„(suaugusiųems ir vaikams)“	6		13		20		27
6	Antazavė	„(suaugusiųems ir vaikams)“	7		14		21		28

PASTABA: 1. Bikėnų punktą aptarnaus Degučių kilnojamas punktas du kartus į savaitę (trečiadieniais ir penktadieniais).
2. Kiekviename punkte, išskyrus kilnojamąjį kiną Nr. 5, nuo birželio mėn. 2 d. be meninių filmų bus demonstruojami ir dokumentiniai.

RVK KULTūros SKYRIUS